Har Allāh ikke givet jer noget, som I kan give som Ṣadaqah (frivillig velgørenhed)." For hver Tasbīḥah (SubḥānAllāh ¬– Æret være Allāh') er en Ṣadaqah, hver Takbīrah (Allāhu Akbar – Allāh er Den Største) er en Ṣadaqah, hver Taḥmīd (Al-Ḥamdu lillāh – al lovprisning tilkommer Allāh) er en Ṣadaqah, hver Tahlīl (Lā ilāha illā Allāh – 'Der er ingen gud uden Allāh') er en Ṣadaqah. At påbyde det rette er en Ṣadaqah, at forbyde det forkerte er en Ṣadaqah, og i en af jeres buḍ' (intimt samkvem med jeres hustru) er der en Ṣadaqah

Overleveret af Abū Dharr – må Allāh være tilfreds med ham: Nogle af Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – ledsagere sagde til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: "O Allāhs Sendebud, de velhavende har taget hele belønningen. De beder Ṣalāh (bøn), som vi beder; de faster, som vi faster; og de giver i Ṣadaqah (frivillig velgørenhed) af deres overskydende rigdom." Han sagde: "Har Allāh ikke givet jer noget, som I kan give som Ṣadaqah (frivillig velgørenhed)." For hver Tasbīḥah (SubḥānAllāh ¬– Æret være Allāh') er en Ṣadaqah, hver Takbīrah (Allāhu Akbar – Allāh er Den Største) er en Ṣadaqah, hver Taḥmīd (Al-Ḥamdu lillāh – al lovprisning tilkommer Allāh) er en Ṣadaqah, hver Tahlīl (Lā ilāha illā Allāh – 'Der er ingen gud uden Allāh') er en Ṣadaqah. At påbyde det rette er en Ṣadaqah, at forbyde det forkerte er en Ṣadaqah, og i en af jeres buḍ' (intimt samkvem med jeres hustru) er der en Ṣadaqah." De sagde: "O Allāhs Sendebud, får en af os virkelig belønning, når han tilfredsstiller sit begær?" Han sagde: "Ser I, han udøvede det på en forbudt måde, ville han så ikke bære synden for det? På samme måde – når han udøver det på en lovlig måde – får han belønning for det."

[صحيح] [رواه مسلم]

Nogle af de fattige ledsagere henvendte sig til Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – og beklagede deres situation og fattigdom. De kunne ikke give i Ṣadaqah af deres ejendom, sådan som de velhavende kunne, og derfor gik de glip af de store belønninger, deres brødre opnåede. De sagde: "De beder Ṣalāh (bøn), ligesom vi beder, de faster, ligesom vi faster, men de giver af deres overskydende rigdom i Ṣadaqah, mens vi intet har at give i Ṣadaqah! Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham –

vejledte dem til forskellige former for Ṣadaqah, som de selv havde evne til, og sagde: “Har Allāh ikke givet jer noget, som I kan give som Ṣadaqah (frivillig velgørenhed) til jer selv?" Når I siger: SubḥānAllāh (‘Æret være Allāh’), er det Ṣadaqah. Når I siger: Allāhu akbar (‘Allāh er Den Største’), er det Ṣadaqah. Når I siger: Al-Ḥamdu lillāh (al lovprisning tilkommer Allāh) er det Ṣadaqah. Når I siger: lā ilāha illā Allāh (‘Der er ingen gud uden Allāh’), er det Ṣadaqah. At påbyde det rette er Ṣadaqah. At forbyde det forkerte er Ṣadaqah. Ja, selv i en af jer, når han har intimt samkvem med sin hustru, er der Ṣadaqah.” De var forbløffede og sagde: O Allāhs Sendebud, kan en af os virkelig tilfredsstille sit begær og få belønning for det?” Han sagde: " Ser I, hvis han udøvede det på en forbudt måde – såsom utugt – ville han så ikke bære synden for det? På samme måde: når han udøver det på en lovlig måde, får han belønning for det.”

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/4558